

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2214/2025
11.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Јанићијевић, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1986/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1986/24 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3307/19 од 27.09.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском од 04.10.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је засновао радни однос на неодређено време код туженог на пословима електромонтера за одржавање водова 110 и 35 кв, почев од 01.02.2016. године. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1986/24 од 16.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3307/19 од 27.09.2023. године у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Како се у овом случају ради о радном спору везано за заснивање, односно постојање радног односа, то је одлучивање о ревизији дозвољено у смислу члана 407. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био радно ангажован од 01.02.2016. године на основу више закључених уговора о привременим и повременим пословима. Радио је на истим пословима, иако је у уговорима било назначено да обавља друге послове. Фактички је обављао исте послове – на ревизији и одржавању 35 киловатног далековода, што је подразумевало ходање испод далековода целом трасом, прегледање жица, изолатора, као и стање стубова далековода. Тужилац и тужени су споразумно раскинули уговор о обављању привремених и повремених послова од 28.12.2020. године са даном 14.03.2021. године.

Иако је постојало више уговора које је тужилац закључио са туженим о обављању привремених и повремених послова, а тужилац је обављао исте послове сво време по свим закљученим уговорима, нижестепени судови су закључили да у конкретном случају не може доћи до примене одредбе члана 37. истог Закона о раду иако су код туженог Правилником о систематизацији послова било систематизовано радно место електромонтер за одржавање водова 110 и 35 кв. Тужени припада кориснику јавних средстава. Одредбе Закона о буџетском систему су обавезујући и за туженог. Према Закону о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 108/13) који је био у примени за време настанка спорног односа, као и каснијим изменама и допунама и то чланом 27-е став 34. прописано је да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених места до 31.12.2015. године, односно до 31.12.2017. године, а каснијим изменама до 31.12.2020. године. Изузетно од става 34. овог члана радни однос са новим лицем могао се засновати уз сагласност тела Владе, али уз претходно прибављено мишљење министарства. У конкретном случају, тужилац није доказао да је прибављено мишљење министарства. Стога је утврђено да нема места усвајању тужбеног захтева тужиоца у погледу заснивања радног односа на неодређено време од 01.02.2016. године.

По оцени Врховног суда, становиште нижестепених судова је засновано на правилној примени материјалног права.

По члану 197. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05... 75/14), послодавац може за обављање послова који су по својој природи такви да не трају дуже од 120 радних дана у календарској години да закључи уговор о обављању привремених и повремених послова са незапосленим лицем, запосленим који ради непуно радно време - до пуног радног времена и корисником старосне пензије (став 1). Уговор из става 1. овог члана закључује се у писаном облику (став 2).

Одредбом члана 37. Закона о раду, прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног

посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1). Послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2), ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

Тужени је јавно предузеће које по члану 2. став 1. тачка 5. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС”, број 54/09... 62/13 и 63/13 - исправка), спада у кориснике јавних средстава, па се у односу на њега примењују одредбе и тог закона. Законом о изменама и допунама тог Закона („Службени гласник РС“ број 108/2013 од 06.12.2013. године) у члану 27е додати су нови ставови 34. и 35. којима је прописано да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.12.2015. године, а изузетно од тог става радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење министарства. Наведена одредба члана 27е став 34. Закона, новелирана је каснијим изменама и допунама („Службени гласник РС“ број 142/2014... 149/2020), тако да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних односно упражњених радних места до 31. децембра 2016. године („Службени гласник РС“ број 103/2015), затим до 31. децембра 2017. године („Службени гласник РС“ број 99/16), до 31. децембра 2018. године („Службени гласник РС“ број 113/17), до 31. децембра 2019. године („Службени гласник РС“ број 95/18 и 31/19), односно до 31. децембра 2020. године („Службени гласник РС“ број 72/2019 и 149/2020). Чланом 105. наведеног закона прописано је да ако су одредбе других закона, односно прописа у супротности са овим законом, примењују се одредбе овог закона.

Имајући у виду напред изнето, нижестепени судови су одлучујући о захтеву тужиоца правилно применили одредбе Закона о раду и Закона о буџетском систему, обзиром да је тужени корисник буџетских средстава. Правилно је закључено да није било услова да се утврди да је тужилац засновао радни однос на неодређено време. Одредбама Закона о буџетском систему прописана је забрана заснивања радног односа са новим лицем ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места, осим у изузетним случајевима уз сагласност надлежног органа Владе. Те одредбе су *lex specialis* у односу на одредбе Закона о раду којима се прописују услови за преображај радног односа са одређеног време у радни однос на неодређено време. Тужилац није доказао да је прибављена сагласност надлежног министарства, па је правилно закључено да се нису стекли услови да дође до преображаја радног односа тужиоца са одређено на неодређено време.

Правилна је и одлука суда о трошковима поступка.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Гордана Комненић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**